

Gemensam bön i familjen

Inledning. När jag skulle förbereda den här delen av vår böneskola, insåg jag något jag aldrig hade tänkt på tidigare, nämligen följande: *jag har aldrig hittat något bibelställe som talar om att en kristen familj skall samlas regelbundet för att be tillsammans.* Ingenstans. Vi kan ändå förstå att sådant är viktigt, men det som sägs uttryckligen verkar handla mer generellt om att familjen, man, hustru och eventuella barn, tillsammans skall leva efter Herrens bud. Vi ska därför börja med att läsa några texter om familjens betydelse.

Några bibeltexter.

- *Dessa är de bud, stadgar och föreskrifter som HERREN, er Gud, har befallt mig att lära er, för att ni skall följa dem i det land dit ni drar för att ta det i besittning och för att du i hela ditt liv skall frukta HERREN, din Gud, så att du håller alla hans stadgar och bud som jag ger dig, du med din son och din sonson, och för att du skall få ett långt liv. Du skall lyssna, Israel, och vara noga med att följa dem, för att det må gå dig väl och ni må bli mycket talrika, så som HERREN, dina fäders Gud, har lovat dig i det land som flödar av mjölk och honung. Hör, Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en. Och du skall älska HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft. Dessa ord som jag i dag ger dig befallning om, skall du lägga på hjärtat. Du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp. Du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som ett band till påminnelse på din panna. Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar. (5 Mos 6:1-9)* Notera: denna text gäller i första hand Israels folk, men vi kan tillämpa andemeningen i texten på oss själva när det gäller att fostra våra barn in i tron på Gud och lydnaden till Guds Ord
- *Om ett rike är splittrat kan det riket inte bestå, och om en familj är splittrad kan den familjen inte bestå. (Mar 3:24-25)* Notera: denna text kommer från ett sammanhang där Jesus anklagas för att driva ut demonerna med hjälp av demonernas furste, och då kontrar han med att konstatera det generella faktumet att inga riken kan bestå om de vänder sig mot sig själva, och samma sak gäller även familjer.
- *Ni barn, lyd era föräldrar i Herren, det är rätt och riktigt. Hedra din far och mor. Detta är det första bud som har ett löfte: för att det skall gå dig väl och du skall leva länge på jorden. Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren. (Ef 6:1-4)* Notera: här talar Paulus om fostran av barnen i allmän mening.
- *Men om någon inte tar hand om sina närmaste, särskilt då sin egen familj, så har han förnekat tron och är värre än den som inte tror. (1 Tim 5:8)* Notera: denna vers kommer ur ett sammanhang som handlar om att visa ekonomisk omsorg om medlemmarna i sin egen familj, särskilt när de börjar bli gamla. Poängen är visa på hur viktig omsorgen är när det gäller den egna familjen.

Gemensam bön i familjen. Eftersom vi måste konstatera att familjebön inte nämns ordagrant i Skriften – och vi vill ändå tro att det är något viktigt – så måste vi resonera oss fram till om vi ändå har bibelstöd för det på något sätt. Hur gör vi det? Vi får använda oss av logisk slutledning¹, vilket innebär att *man tolkar något som inte är direkt uttalat, med andra*

---

¹ Eng. logical inference

ord att man besitter slutledningsförmåga och kan läsa mellan raderna. Logisk slutledning innebär i sin tur att man av logiska skäl kan sluta sig till hur saker hänger ihop. Låt oss därför se på några bibelsammanhang som vi kan tolka med hjälp av logisk slutledning.

Bibelställen där logisk slutledning kan visa att bön i familjen är viktigt.

- När Jesus undervisar om äktenskapet citerar han skapelseberättelsen och påpekar att man och hustru i äktenskapet blir ett kött, en kropp² (Matt 19:4-6). Bönen blir då en gemensam angelägenhet, framför allt mellan man och hustru, men också hos de barn som är frukten av föräldrarnas förening. Det är dock viktigt att konstatera i vilken ordning detta sker: först mellan makarna, sedan med barnen. Hur mycket vi än älskar våra barn, så är vi inte en kropp med våra barn.
- När Jesus undervisar om bön använder han relationerna i familjen som en illustration, i synnerhet då hur barnen ber sina fäder om mat, och menar att detta är en bild på vår bönerelation med Fadern i himlen (Luk 11:9-13). Skulle Jesus ha valt en sådan illustration om inte bön i familjen var något naturligt?
- Den kristna församlingen levde i bön, församlingen bestod av många olika familjer, och församlingen möttes även i hemmen. Alltså borde det förekommit bön i hemmen också i stor utsträckning, i synnerhet bland familjerna (Apg 2:42-47).
- Evangeliet erbjuds till fångvaktaren och hans familj (Apg 19:31), och viktig del av evangeliet är att åkalla Herrens namn (Rom 10:13, Apg 2:21), därför bör åkallan höra till familjens angelägenheter.
- Evangelisten och diakonen Filippus hade fyra ogifta döttrar med profetisk gåva (Apg 21:8-11) och hans hem var en plats där profetia uttalades även av andra. Eftersom vi vet att bön och profetia hör ihop (1 Kor 14), så borde Filippus' hem ha varit en plats för bön, och då också i gemenskap med resten av familjen.
- När aposteln Petrus undervisar om man och hustru (1 Petr 3:1-7) varnar han för missförhållanden som gör att bönerna blir hindrade (ordagrant: "avhuggna"). Vers 7 talar om "era böner": "era" motsvarar 2:a personens pronomen i plural i genitivform (ägende), och "böner" motsvarar ett grekiskt ord för bön (*proseuche*) med bestämd artikel och i pluralis. Jag tolkar detta som precis som det är översatt: "era böner(na)", dvs mannen och hustruns *gemensamma* böner. Det är fullt klart att det innebär att Petrus utgår ifrån att man och hustru ber tillsammans – det är ju ett kött! (Se ovan.)

En brasklapp.

Det här sättet att hantera Guds Ord kan vara vanskligt i vissa sammanhang, eftersom vi kan frestas att läsa in något som faktiskt inte står där. Ett talande exempel kan vara på sin plats: Kung David dansade inför HERREN och möttes då av förakt av Sauls dotter Mikal (2 Sam 6:14-23). Hon fick inga barn så länge hon levde. Felaktiga slutledningar vi kan möta:

1. Att dansa inför HERREN är den högsta formen av tillbedjan, och är påbjuden oss eftersom David dansade.
2. Mikals barnlöshet var ett gudomligt straff för att hon var emot att David dansade.

Båda dessa slutledningar är helt tagna ur luften, men kan verka som logiska slutsatser för en del. Vi ber om ursäkt om någon läsare tycker att vi gjort liknande misstag ovan.

---

² För en jude innebar detta att de i allt väsentligt var ett, på alla plan: fysiskt, själsligt, andligt. Det går alltså inte i längden att vara en kropp – enbart syftande på den sexuella gemenskapen – men vara två själar utan gemenskap.